Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	8Co/60/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1509210192
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ľuboš Sádovský
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2011:1509210192.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Sádovského a členiek senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Jany Vlčkovej, v právnej veci navrhovateľa: L.. M. F., Y.., bytom A. XX, N., zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Repákom, so sídlom Krížna 47, Bratislava, proti odporcovi: I.., so sídlom Z. X, N. IČO: XX XXX XXX, zastúpenému ROWAN LEGAL s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Námestie slobody 11, Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške XX.XXX eur, o odvolaniach navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05. októbra 2010 č. k. 12C 229/2009 - 161, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi XX.XXX,- eur, do troch dní.

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov prvostupňového konania p o t v r d z u j e .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške XXX,XX eur, k rukám JUDr. Dušana Repáka, advokáta v Bratislave, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi X.XXX eur titulom nemajetkovej ujmy, nahradiť mu trovy konania vo výške X.XXX,XX eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v časti o zaplatenie XX.XXX eur návrh zamietol a v časti o uverejnenie ospravedlnenia konanie vzhľadom k späťvzatiu návrhu v tejto časti zastavil. V prejednávanej veci sa zaoberal otázkou, či článok autora M. T. Z. s nadpisom „S. W. F.. Z. W. a ... Y.“ uverejnený v C. D. zo dňa X. - X. februára XXXX v časti prílohy na víkend s názvom „H.: D. A. F. v D. A., A. v A. U., A. XX-ročnej V.. Z. F.“ uvádzal nepravdivé skutočnosti a či informácie uverejnené v článku boli objektívne spôsobilé privodiť navrhovateľovi ujmu na jeho osobnostných právach a ak áno, či je možné spôsobenú ujmu charakterizovať ako závažnú odôvodňujúcu priznanie primeraného zadosťučinenia vo forme peňažnej satisfakcie. V odôvodnení uviedol, že v predmetnom článku bolo zverejnené celé meno a priezvisko zhodné s menom a priezviskom navrhovateľa (bez akademických titulov) s tým, že sa jedná o spolumajiteľa diskotéky na A. X. v N., kde sa maloleté deti a mladiství môžu dostať k alkoholu, drogám a prostitúcii, pričom majiteľ diskotéky takýto stav umožňuje tým, že „v prípade, že on sám alebo jeho personál naďabia na opitých tínedžerov, nevolajú policajtov“. Dňa XX. T. XXXX bolo zo strany odporcu v C. D. uverejnené ospravedlnenie navrhovateľovi, v ktorom bolo uvedené, že za majiteľa diskotéky v N. F. nesprávne označili M. F., generálneho riaditeľa spoločnosti W. V.., ktorý so spomínanou diskotékou nemá nič spoločné s tým, že chyba vznikla zámenou osôb a nesprávnym vyhodnotením situácie. V dôsledku takto preukázaného uverejnenia nepravdivých skutočností odporcom o navrhovateľovi jednoznačne došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostnej sféry navrhovateľa a to predovšetkým do

jeho cti, vážnosti, mena a dôstojnosti. Navrhovateľ mal preto právo požadovať od odporcu odstránenie následkov tohto zásahu a poskytnutie primeraného zadosťučinenia. Ospravedlnenie, ktoré odporca uverejnil v najbližšom vydaní víkendovej prílohy, navrhovateľ nakoniec prijal a v priebehu konania zobral návrh v časti požadovaného uverejnenia ospravedlnenia späť; trval však na nemajetkovej ujme XX.XXX eur, pretože v značnej miere bola uverejnením článku znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti a poškodené bolo jeho meno a česť. Ďalej poukázal, že navrhovateľ je štatutárnym orgánom viacerých spoločností, ktoré majú sídlo na A. X. v N., kde sa nachádza aj spomínaná diskotéka, preto je pravdepodobné, že pri čítaní predmetného článku mohli v osobe spolumajiteľa tejto diskotéky blízki, príbuzní, známi a obchodní partneri vidieť navrhovateľa. Pri vyjadrení miery, akou bola zásahom znížená dôstojnosť a vážnosť osoby v spoločnosti je potrebné vychádzať z následnej reakcie, ktorú zásah vyvolal v rodinnom, pracovnom či inom prostredí fyzickej osoby. Od spolupracovníkov navrhovateľa z podnikateľských kruhov zistil, že prečítanie predmetného článku vyvolalo u nich malé pochybnosti, ale v konečnom dôsledku sa ich vzťah k nemu nezmenil. Svedkyňa L.. O. Z., riaditeľka spoločnosti W. Z. s.r.o., potvrdila, že sa na navrhovateľa na porade riaditeľov obrátila s tým, či neodstúpi z funkcie generálneho riaditeľa, nakoľko mala veľa telefonátov od obchodných partnerov v súvislosti s uverejneným článkom o navrhovateľovi. Svedok M.. H.t A., B. Z. R. A. Z. (., uviedol, že uvedený článok prejednávali na generálnej rade R. a požiadali navrhovateľa, aby si vec dal do poriadku a očistil svoje meno, ale k jeho odvolaniu zo žiadnej funkcie nedošlo. Vypočutí svedkovia potvrdili, že nemali pochybnosti o tom, že v danom prípade bol v článku spomínaný navrhovateľ k čomu došli na základe toho, že sídlo jeho firiem sa nachádza v objekte, kde je aj uvedená diskotéka. Z vykonaného dokazovania mal teda za preukázané, že autor v článku, v ktorom sa hovorí o diskotéke, kde sa predáva alkohol, ku ktorému sa dostanú aj mladiství a ktorá sa spája s užívaním drog a kupovaním „mladých dievčat“, uverejnil meno a priezvisko ako aj doslovné citácie spolumajiteľa tejto diskotéky, ktoré je zhodné s menom a priezviskom navrhovateľa. Navrhovateľovi spolupracovníci a obchodní partneri si tak jeho osobu a osobu majiteľa diskotéky po prečítaní článku stotožnili, čo vyvolalo rad negatívnych odoziev. Zároveň poznamenal, že navrhovateľ nie je vo všeobecnosti verejne činná a známa osoba, preto je predpoklad, že prevažná časť čitateľov nemala vedomosť o tom, kto M. F. je. Taktiež C. D. - jeho prílohu S. nečíta široká verejnosť, ale len okruh prevažne odborne zameraných čitateľov. Dospel k záveru, že zásah si okrem morálnej satisfakcie vyžaduje aj finančné zadosťučinenie, ale v tej výške, v akej ho požaduje navrhovateľ, je podľa jeho názoru neprimerané. Uznal, že navrhovateľovi bola uverejnením článku s daným obsahom a jeho menom a priezviskom spôsobená závažná ujma na jeho cti a vážnosti, predovšetkým v podnikateľských kruhoch, ale nejedná sa o nenapraviteľnú, resp. ťažko napraviteľnú ujmu. Vzhľadom k tomu, že intenzita trvania zásahu bola minimálna (odporca uverejnil ospravedlnenie o týždeň neskôr) mal priznanú sumu X.XXX eur za primeranú intenzite zásahu a vo zvyšku návrh zamietol, keď ani navrhovateľ sám požadovanú výšku riadne nezdôvodnil. Vzal do úvahy aj to, že priznanie finančného odškodnenia má mať aj prevenčný charakter, t. j. prinútiť vydavateľov denníkov, aby zverejňovali len overené informácie s dostatočne preverenými zdrojmi, čo sa v danom prípade nestalo. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého aj keď má účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. Navrhovateľovi tak priznal náhradu trov konania celkom vo výške X.XXX,XX. eur tak, ako si ich uplatnil a vyčíslil, aj keď podľa platných právnych predpisov by mu prináležala odmena vyššia zo základu X.XXX eur, ktoré trovy konania predstavovali zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške XXX eur a odmenu advokáta podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške XXX,XX eur za 6 úkonov právnej služby a to za prevzatie a prípravu, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní dňa XX.X.XXXX, ktoré bolo odročené bez prejednania veci, účasť na pojednávaní dňa XX.X.XXXX, XX.X.XXXX a X.XX.XXXX, spolu s režijným paušálom 2 x X,XX eur a 4 x X,XX eur a príslušnou 19 % DPH.

Proti výroku týkajúceho sa náhrady trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Vytýkal súdu prvého stupňa, že v odôvodnení rozsudku neuviedol, na základe ktorého z troch dôvodov uvedených v § 142 ods. 3 O.s.p. priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania, ktoré si uplatnil. Uviedol, že v danom prípade prichádza do úvahy len dôvod, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, avšak súd by túto výnimku zo zásady úspechu nemal aplikovať svojvoľne. Podľa jeho názoru by aplikácia výnimky mala vychádzať z obdobných úvah, aké súd prvého stupňa uplatnil pri rozhodovaní o výške priznanej nemajetkovej ujmy. V tej súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04. Podotkol, že prevažná časť trov konania

vznikla navrhovateľovi v dôsledku úkonov, ktoré neboli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti odporcovi a ktoré nepredstavujú náhradu tých trov konania, ktoré navrhovateľ musel vo vecnej a časovej súvislosti s konaním zaplatiť. Na základe uvedeného má za to, že aplikácia výnimky podľa § 142 ods. 3 O.s.p. predstavuje v danom prípade nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa a preto žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o náhrade trov konania a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Proti výroku v zamietajúcej časti náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podal čo do výšky XX.XXX eur odvolanie navrhovateľ z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň z dôvodu, že jeho rozhodnutie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.). Poukázal na to, že v predmetnom článku, ktorý je koncipovaný ako výslovne odsudzujúci, odporca nepravdivo označil osobu navrhovateľa za jedného z majiteľov diskotéky. Odporca zároveň citoval navrhovateľa a v priamej ako aj nepriamej reči uviedol údajnú reakciu navrhovateľa na predaj alkoholu mladistvým osobám. Zdôraznil, že odporca navrhovateľa v súvislosti s predmetným článkom alebo v ňom rozoberanou diskotékou nikdy nekontaktoval. Spojením osoby navrhovateľa s predmetným článkom, uverejnením jeho reakcií, ktoré odporcovi nikdy neposkytol ako aj označením navrhovateľa za jedného z majiteľov spomínanej diskotéky, kde sa maloleté deti a mladiství môžu dostať k alkoholu, drogám a prostitúcii, vychádzajúc z celého kontextu článku, odporca nesporne protiprávne zasiahol do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, jeho občianskej cti, vážnosti a ľudskej dôstojnosti. Súd prvého stupňa podľa jeho názoru správne uviedol, že navrhovateľovi bola spôsobená závažná ujma s tým, že v danom prípade si zásah okrem morálnej satisfakcie vyžaduje aj finančné zadosťučinenie. V nadväznosti na vykonané dokazovanie mu však vytýka, že nedostatočne posúdil závažnosť ujmy spôsobenej na osobnostných právach navrhovateľa, keď navrhovateľom požadované finančné zadosťučinenie považoval za neprimerané. S argumentom o minimálnej intenzite zásahu vzhľadom na ospravedlnenie uverejnené odporcom sa nemôže stotožniť, nakoľko ospravedlnenie bolo uverejnené bez akéhokoľvek vedomia navrhovateľa a má za to, že odporca mal o tom navrhovateľa upovedomiť. Poukázal aj na to, že grafická úprava, veľkosť použitého písma, rozsah a umiestnenie ospravedlnenia (v pravom dolnom rohu) sú neadekvátne vzhľadom na obsah a charakter uverejneného článku. Nemôže sa stotožniť s tvrdením súdu prvého stupňa, že prílohu S. v C. D. nečíta široká verejnosť, ale len okruh prevažne odborne zameraných čitateľov, nakoľko je nevyhnutné zdôrazniť, že zverejnenie predmetného článku spôsobilo navrhovateľovi ujmu najmä v podnikateľských a spoločenských kruhoch, teda odborných kruhoch. Konštatoval aj to, že z judikatúry (R 45/2000) vyplýva, že ak zásahom do osobnostných práv prišlo prostredníctvom tlače, treba vychádzať z toho, že mal širokú publicitu. Je toho názoru, že produkovanými dôkazmi preukázal reakciu okolia svedčiacu o znížení jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti v značnej miere (nedôvera medzi podnikateľskými partnermi, výzva na očistenie mena v B. F. R.), čo odôvodňuje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v požadovanej výške. Vzhľadom na rozsah a spôsob, akým odporca zasiahol osobu navrhovateľa, morálna satisfakcia nie je v žiadnom prípade postačujúcou, keď k neoprávnenému zásahu do chránených práv došlo uverejnením článku s celoslovenskou pôsobnosťou, teda hromadným oznamovacím prostriedkom so širokou publicitou. Nemajetková ujma má mať podľa jeho názoru charakter nielen satisfakcie navrhovateľa, ale aj sankcie voči odporcovi v rozsahu, ktorý by odporca ako celonárodné periodikum pociťoval a pôsobil tak preventívne aj do budúcna. Záverom uviedol, že zverejnené nepravdivé informácie mali za následok zníženie dôstojnosti navrhovateľa v spoločnosti v značnej miere, nakoľko navrhovateľ má v spoločnosti postavenie bezúhonného občana, je významným podnikateľom, zaujíma významné postavenie vo viacerých organizáciách a jeho meno je v spoločnosti spájané s určitou vážnosťou a rešpektom. Na základe uvedeného sa pred odvolacím súdom domáha zmeny napadnutej časti rozhodnutia súdu prvého stupňa tak, aby odvolací súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu XX.XXX eur titulom nemajetkovej ujmy ako aj náhradu trov odvolacieho konania v sume XXX,XX eur na účet advokáta navrhovateľa (za súdny poplatok za podané odvolanie vo veci samej vo výške XXX eur a za trovy právneho zastúpenia vo výške XXX,XX eur).

Navrhovateľ ani odporca sa k podaným odvolaniam v stanovenej lehote nevyjadrili.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu a v medziach dôvodov podaných odvolaní vrátane konania, ktoré mu predchádzalo, podľa § 212 ods. 1 O.s.p.,

bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je v celom rozsahu dôvodné a odvolaniu odporcu čo do náhrady trov prvostupňového konania nie je možné vyhovieť, keď rozsudok súdu prvého stupňa v tejto napadnutej časti je vecne správny.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má práv na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Základné hodnoty ľudskej osobnosti sú ľudská dôstojnosť a osobná česť. Práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti a osobnej cti sú zaručené ústavou a ich ochrana občianskym zákonníkom, pričom ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu, jeho úmysel, či konanie v dobrej viere.

Ľudská dôstojnosť je kategória, ktorá charakterizuje človeka ako ľudskú bytosť, patrí každému bez výnimky a rozdielu. Právo na ochranu ľudskej dôstojnosti zabezpečuje každému človeku život pri rešpektovaní určitej všeobecnej uznávanej hranice slušnosti, pri rešpektovaní svojbytnosti každej ľudskej bytosti. Každý má rovnaké právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti a na rovnakú ochranu pred jej ponižovaním.

Na druhej strane, česť je výrazom určitej úcty, uznania, ocenenia, vážnosti fyzickej osoby, ktorú požíva pre svoje správanie, konanie a postoje u ostatných členov spoločnosti, a ktorá ovplyvňuje jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

Tlač pri zachovaní práva na šírenie informácií nepožíva neobmedzenú slobodu, keď toto právo je spojené aj s povinnosťou a zodpovednosťou poskytovať presné a dôveryhodné informácie pri dodržaní etických pravidiel, bez porušenia alebo ohrozenia cti, dôstojnosti, vážnosti či dobrého mena inej osoby.

Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t. j. materiálnej satisfakcie) je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba.

Súd prvého stupňa vykonal v prejednávanej veci dokazovanie, v rozsahu dôkazných návrhov účastníkov konania, v rozsahu nevyhnutne potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa na ochranu osobnosti a na posúdenie opodstatnenosti tvrdení odporcu z hľadiska skutočností, ktoré uvádzal na svoju obranu (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.). Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s ustanovením § 132 O.s.p., dospel k správnym skutkovým záverom, že skutočnosti uvedené v spornom článku sú nepravdivé a na ich základe

následne vyvodil aj správny právny záver, že uverejnením týchto nepravdivých skutočností odporca neoprávnene zasiahol do osobnostných práv navrhovateľa.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel teda odvolací súd ku zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že uverejnenie článku s menom a priezviskom navrhovateľa v spojitosti s jeho označením za jedného z majiteľov diskotéky, na ktorej sa k alkoholu a drogám dostanú aj maloletí a mladiství spolu s uvedením citácií údajných odpovedí navrhovateľa na otázky autora článku, bolo objektívne spôsobilé vyvolať samo o sebe ujmu na osobnostných právach navrhovateľa a ohroziť či poškodiť jeho česť a vážnosť v spoločnosti. Prečítaním článku tak mohol u čitateľa vzniknúť dojem totožnosti osoby navrhovateľa s osobou spomínaného majiteľa „problematickej“ diskotéky, ako aj jeho spojitosti s tolerovaním podávania alkoholu osobám mladším ako 18 rokov. Nehovoriac o tom, že tak ako bolo v konaní preukázané, keďže odporca neosvedčil pravdivosť tvrdení uvedených v článku, navrhovateľ s predmetnou diskotékou nemá a ani nikdy nemal nič spoločné okrem toho, že sídlo spoločností, v ktorých pôsobí, sa nachádza tiež na A. X. v N..

Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa aj v tom, že v danom prípade sa javí morálna satisfakcia, ktorá sa od odporcu navrhovateľovi dostala vo forme ospravedlnenia, hoci aj v krátkom čase, ako nedostačujúca pre odstránenie následkov vzniknutej ujmy. Uverejnené ospravedlnenie v danom prípade nebolo celkom zjavne primerané vzhľadom na konkrétne okolnosti zásahu, t. j. intenzitu, povahu, spôsob zásahu, charakter a dôležitosť dotknutej osoby, rozsah ujmy a jej dopad na postavenie a uplatnenie v spoločnosti, a preto nebolo dostatočne spôsobilé účinne vyvážiť následky neoprávneného zásahu. Odvolací súd sa tu prikláňa k názoru navrhovateľa, že aj z hľadiska grafickej úpravy, veľkosti písma, rozsahu a umiestnenia ospravedlnenia, bolo toto ospravedlnenie neadekvátne spôsobenému zásahu. Aj ďalšia podmienka pre vznik nároku na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, zákonom predpokladaná, bola splnená, keď k zníženiu vážnosti osoby navrhovateľa došlo v značnej miere. Tento záver možno dovodiť z výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré preukazujú, že spájanie osoby navrhovateľa s osobou majiteľa F. W. a s nedovolenou činnosťou v nej prebiehajúcou nepochybne vyvolalo následky v podobe zníženia spoločenskej vážnosti, profesionálnej cti, dôveryhodnosti a bezúhonnosti osoby navrhovateľa. Závažnosť týchto následkov treba hodnotiť s ohľadom na význam postavenia navrhovateľa, ktorý si dlhé roky buduje svoje meno v podnikateľských a odborných kruhoch, angažuje sa a zastáva viacero funkcií v rôznych organizáciách, napr. v B. F. R. A. Z., ktoré združenie predstavuje rozhodujúceho reprezentanta súkromno-podnikateľského stavu alebo v A. F. Z. H. X. v N..

Pokiaľ ide o výšku priznanej nemajetkovej ujmy odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa jej určenie nesprávne právne posúdil, keď výška priznanej nemajetkovej ujmy nie je adekvátna vykonanému zásahu a pre určenie výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ustanovenia § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú tu také rozhodujúce skutočnosti zásadného významu, na ktoré súd prvého stupňa opomenul s dôrazom prihliadnuť, a ktoré vo vzájomných súvislostiach opodstatňujú priznanie vyššej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Závažnosť vzniknutej ujmy je daná predovšetkým samotnými účastníkmi konania. Navrhovateľ aktívne dlhodobo úspešne pôsobí v podnikateľskej oblasti, zaujíma významné postavenie vo viacerých organizáciách, kde sa predpokladá bezúhonnosť osoby vo všetkých jej oblastiach života a jeho meno je tak v spoločnosti, t. j. v rodine, v práci, medzi spolupracovníkmi i podriadenými, spájané s určitou vážnosťou a rešpektom. Odporca je silnou známou mediálnou spoločnosťou, je vydavateľom denníka C. D. s celoslovenskou pôsobnosťou, ktorý je možné označiť za mienkotvorný a zameriavajúci sa prevažne na ekonomické a iné odborné témy, ktorý má vysokú čítanosť práve u odborne zameraných čitateľov (podnikateľov, manažérov, vysokoškolských študentov), pričom vo víkendových prílohách sa venuje rôznym iným aktuálnym spoločenským témam. W. C.. noviny nie sú „bulvárny plátok“, preto aj ľudia, ktorí tieto noviny čítajú, očakávajú poskytovanie serióznych informácií a tomu zodpovedá aj vnímanie poskytovaných informácií, ktoré je iné oproti vnímaniu bulvárnych informácií. Ako dôvodnú preto vyhodnotil odvolací súd námietku navrhovateľa v tom, že práve okruh odborne zameraných čitateľov je dôležitý, nakoľko ujma bola navrhovateľovi spôsobená najmä v podnikateľských a spoločenských kruhoch v ktorých sa pohybuje, teda v odborných kruhoch, čo bolo v konaní aj preukázané výpoveďami svedkov. V prospech odporcu svedčí tá okolnosť, že z jeho strany došlo k omylu, ktorým však vzniknuté následky nemožno zľahčovať. Zo strany odporcu síce nešlo o úmysel poškodiť navrhovateľa, ale možno mu pričítať hrubú nedbanlivosť. Uverejnenie článku navyše

nebolo obmedzené len na územie republiky, keďže sa šírilo aj cez internet. Treba tiež zohľadniť, že boli porušené viaceré práva navrhovateľa na ochranu osobnej cti, ľudskej dôstojnosti a ochranu mena. Závažnosť zásahu bola umocnená citáciou navrhovateľa v priamej a nepriamej reči, ktorá mala dodať článku väčšiu autenticitu a vyvolať rozhorčenie u čitateľa, že majiteľ diskotéky len nečinne prihliada na to, čo sa tam v skutočnosti deje. Nepochybne bolo aj z hľadiska žurnalistickej profesionality vhodnejšie, aby si autor článku overil informácie o personálnom pozadí a vlastníckej štruktúre spoločnosti prevádzkujúcej v článku rozoberanú W. a vyhnúť sa tak uverejneniu celkom nepodloženej nepravdy, resp. aspoň poskytnúť navrhovateľovi možnosť vyjadriť sa, čo neurobil. Jedná sa o neodpustiteľnú chybu novinára, za ktorú musí jeho vydavateľ, ktorý sa rozhodol jeho článok uverejniť, niesť zodpovednosť.

Týmto nepochybne vznikli vo vzťahu k osobe navrhovateľa podozrenia z jeho účasti na prevádzkovaní podniku spájaného s porušovaním zákona a ilegálnou ba až trestnou činnosťou. So zreteľom na tieto závery možno konštatovať, že uverejnenie článku s daným obsahom pôsobilo značne difamačne a nanajvýš znevažujúco vo vzťahu k celkovej osobnosti navrhovateľa a bolo spôsobilé negatívne ovplyvniť jeho spoločenské hodnotenie, spochybniť jeho ďalšie postavenie a uplatnenie v pracovnom živote a v podnikateľských kruhoch či pri komunikácii s obchodnými partnermi ako aj znevážiť jeho pôsobenie v rôznych organizáciách. Výška nemajetkovej ujmy tak musí v sebe odzrkadliť celú vážnosť zásahu.

Zhodnotením jednotlivých skutočností z hľadiska závažnosti vzniknutej ujmy a s prihliadnutím na konkrétne okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo, javí sa ako opodstatnená a primeraná výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v celkovej požadovanej sume XX.XXX,- eur, ktorá účinným spôsobom zabezpečí navrhovateľovi primerané zadosťučinenie vo forme peňažnej satisfakcie, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti zmenil podľa § 220 O.s.p. a zaviazal odporcu na zaplatenie aj zvyšnej časti nemajetkovej ujmy vo výške XX.XXX eur.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

O náhrade trov prvostupňového konania rozhodol súd prvého stupňa správne, keď vychádzal z § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania, nakoľko rozhodnutie o výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch záviselo od úvahy súdu. Tu je dôležité vziať v úvahu, že súd prvého stupňa priznaním nemajetkovej ujmy, aj keď v nižšom rozsahu ako požadoval navrhovateľ, vlastne vyhovel jeho návrhu na ochranu osobnosti ako aj jeho návrhu na priznanie zadosťučinenia v peniazoch po vyhodnotení, že morálna satisfakcia spočívajúca v uverejnení ospravedlnenia nebola postačujúca, preto je možné skonštatovať, že navrhovateľ síce mal len čiastočný úspech v prvostupňovom konaní, avšak jeho neúspech spočívajúci len v priznaní nižšej náhrady nemajetkovej ujmy oproti požadovanej, ktorej určenie navyše závisí od úvahy súdu, je možné považovať za nepatrný vzhľadom na celý predmet sporu. Náhradu trov právneho zastúpenia správne priznal súd prvého stupňa navrhovateľovi v takej výške, akú si advokát navrhovateľa uplatnil a vyčíslil (s poznámkou, že si odmenu vyčíslil nižšiu než aká mu podľa platných právnych predpisov prináleží) a to za 6 úkonov právnej služby zo základu X.XXX eur, t. j. pri základnej sadzbe tarifnej odmeny vo výške XX,XX eur podľa § 10 ods. 8 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (za prevzatie a prípravu, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní dňa XX.X.XXXX, ktoré bolo odročené bez prejednania veci - 1/4, účasť na pojednávaní dňa XX.X.XXXX, XX.X.XXXX a X.XX.XXXX), spolu s režijným paušálom 2 x X,XX eur a 4 x X,XX eur a príslušnou 19 % DPH. Celkovo tak trovy priznaného právneho zastúpenia predstavujú sumu XXX,XX. eur, pričom po pripočítaní súdneho poplatku za návrh vo výške XXX eur vychádza, že náhrada trov prvostupňového konania účelne vynaložených na uplatnenie práva navrhovateľa na ochranu osobnosti v predmetnom konaní v celkovej sume X.XXX,XX eur bola priznaná v správnej výške. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške XXX,XX eur.

Trovy odvolacieho konania pozostávajú zo súdneho poplatku za odvolanie vo výške XXX eur a z trov právneho zastúpenia vo výške XXX,XX eur a to za 1 úkon právnej služby - písomné podanie na súd vo veci samej - podanie odvolania podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. pri základnej sadzbe tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby vykonaný v roku 2010 vo výške XX,XX eur podľa § 10 ods. 8 cit. vyhl., spolu s tzv. režijným paušálom podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške X,XX eur a príslušnou 19 % DPH podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. vo výške XX,XX eur. Rozdiel oproti uplatnenej a vyčíslenej odmene advokáta navrhovateľa predstavuje výška súdneho poplatku za podané odvolanie, na zaplatenie ktorej bol navrhovateľ vyzvaný v sume XXX eur a nie XXX eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.